

Sterke modevrouw gaat kopje onder

Titel: De voddenkoningin. **Schrijver:** Saskia Goldschmidt. **Uitgever:** Cossee. **Prijs:** 19,90 euro (382 blz.)
★★★★☆

Na het familieportret *Verplicht gelukkig* (2011) en de roman *De hormoonfabriek* (2012) komt Saskia Goldschmidt opnieuw met een boek waarin feiten en fictie met elkaar zijn verweven. Voor *De voddenkoningin* baseerde ze zich op het leven van een Amsterdamse zakenvrouw, die in de jaren zeventig een winkel in tweedehands kleding opende en veel succes boekte met wat tegenwoordig vintage mode heet.

Op bladzijde 10 is het al gedaan met het succes: 'Opeens is Koko's niet meer dan een leeggeroofd koninkrijk. Ze hebben ieder jurkje, ieder dierbaar lapje broderie anglaise, elk stukje wilde zijde van me afgenomen. Mijn winkelruit wordt ontsierd door een groot bord TE

KOOP. Dat zal er niet lang hangen, de straat waar ik dertig jaar geleden begon is tegenwoordig de perfecte locatie, gewild bij de grote modeketens.'

Daarop volgt een lineaire beschrijving van de opkomst en financiële ondergang van een vrouw – Koko – die zichzelf vergelijkt met een eenzame wolf. 'Een dier dat zich soms in de buurt van de kudde ophoudt maar uiteindelijk altijd weer alleen over de vlakte dwaalt.' In de praktijk blijkt Koko een sterke dame die niet onder de eenzaamheid gebukt gaat.

Goldschmidt hanteert soms een straf tempo, vermoedelijk omdat ze recht wil doen aan het energerende leven van haar hoofdperson en ook nog eens het veranderende tijdsbeeld met bijbehorend, levendig decor wil schetsen. De feiten lijken het daarbij regelmatig van de fictie te winnen, met als gevolg een nogal hoog en-toen-

gehalte.

Soms is ze wijdlopig. Bijvoorbeeld door artikelen uit *Het Parool*, *De Nieuwe Linie* en *De Groene Amsterdammer* in haar verhaal op te nemen, die allemaal hetzelfde vertellen. Of door zich te verliezen

in een voorspelbare beschrijving van een vliegtuigcrash waar Koko een Amerikaanse liefde aan overhoudt, eindigend met zinnen: 'Hij kust me nog eens. Daarna deed ik mijn ogen dicht, zakte met mij hoofd tegen zijn schouder en dommelde in.'

Het knappe van De voddenkoningin zit vooral in de vlotte manier waarop in deze roman een gezicht wordt gegeven aan de ontwikkeling die het Nederlandse midden- en kleinbedrijf sinds de jaren zestig heeft ondergaan. Hoe nijvere winkeliers een markt vol hongerige consumenten ontdekten, totdat de smaak veranderde, het oog voor kwaliteit verloren ging en het tijdperk aanbrak van de internationale schaalvergroting die al zoveel ellende heeft voortgebracht.

JOEP VAN RUITEN